

LBRIS

We know
books

Povești de ascultat și colorat

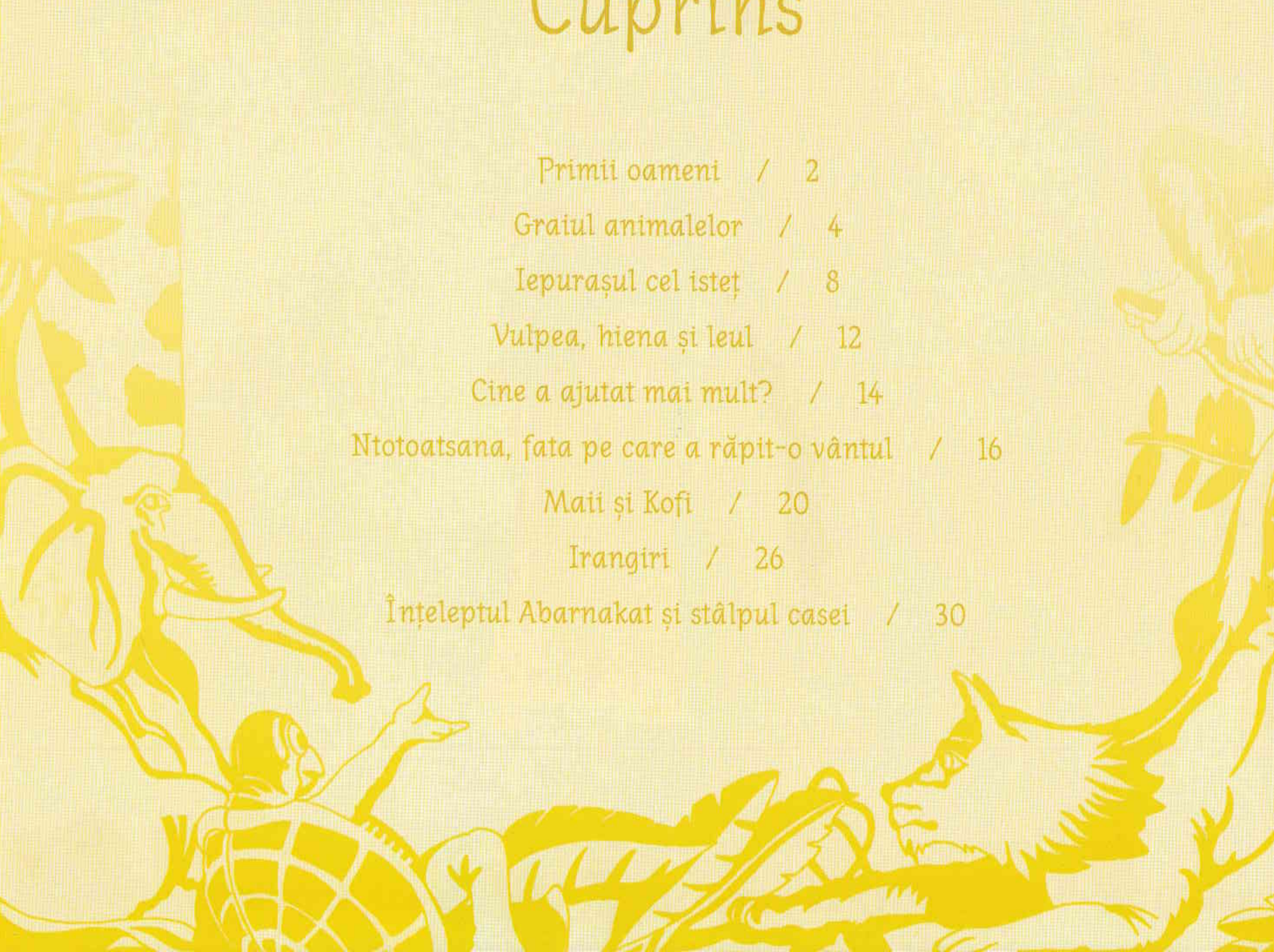
GRAIUL ANIMALELOR

Basme, povești, povestiri africane

Cuprins

Primii oameni	/	2
Graiul animalelor	/	4
Iepurașul cel isteț	/	8
Vulpea, hiena și leul	/	12
Cine a ajutat mai mult?	/	14
Ntotoatsana, fata pe care a răpit-o vântul	/	16
Maii și Kofi	/	20
Irangiri	/	26
Înțeleptul Abarnakat și stâlpul casei	/	30

Primii oameni

We know

Duhul Pământului trăia singur-singurel în satul său. Nu avea pe nimeni să-i țină companie și se plictisea de moarte.
- Vai, vai, ce mă plictisesc! exclama el din vreme-n vreme. Trebuie să fac oameni care să-mi pregătească mâncarea și să stea cu mine la taifas, își spuse într-o zi Duhul Pământului.

Fără a mai sta pe gânduri nici măcar o clipă, porni în pădure, se opri înaintea unui nuc și începu să-l scuture. Nucile căzură, iar el le adună și le duse în coliba sa.

Zile la rând se duse în pădure și adună nuci. Într-o bună zi văzu că în coliba lui se făcuse un munte de nuci și murmură:

- Sunt de-ajuns!

Le puse apoi pe toate într-un coș, îl ridică și se duse pe malul apei celei mari, unde se găsea barca sa. Era o barcă minunată și mare cum nu s-a mai pomenit.

Duhul Pământului puse toate nucile în barcă. Un crocodil scoase capul din apă și Duhul îi spuse numaidecât:

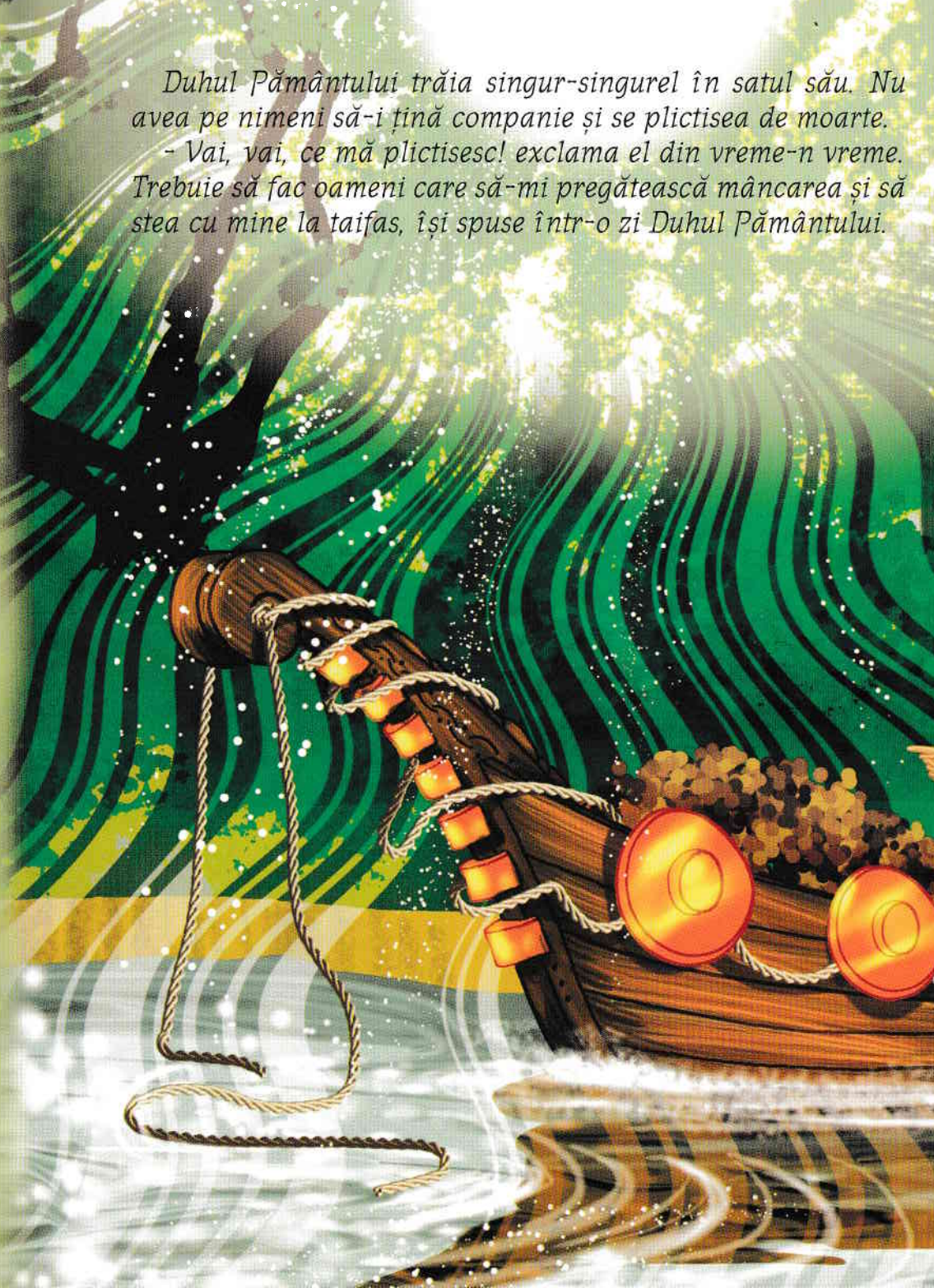
- Vino-ncoace!

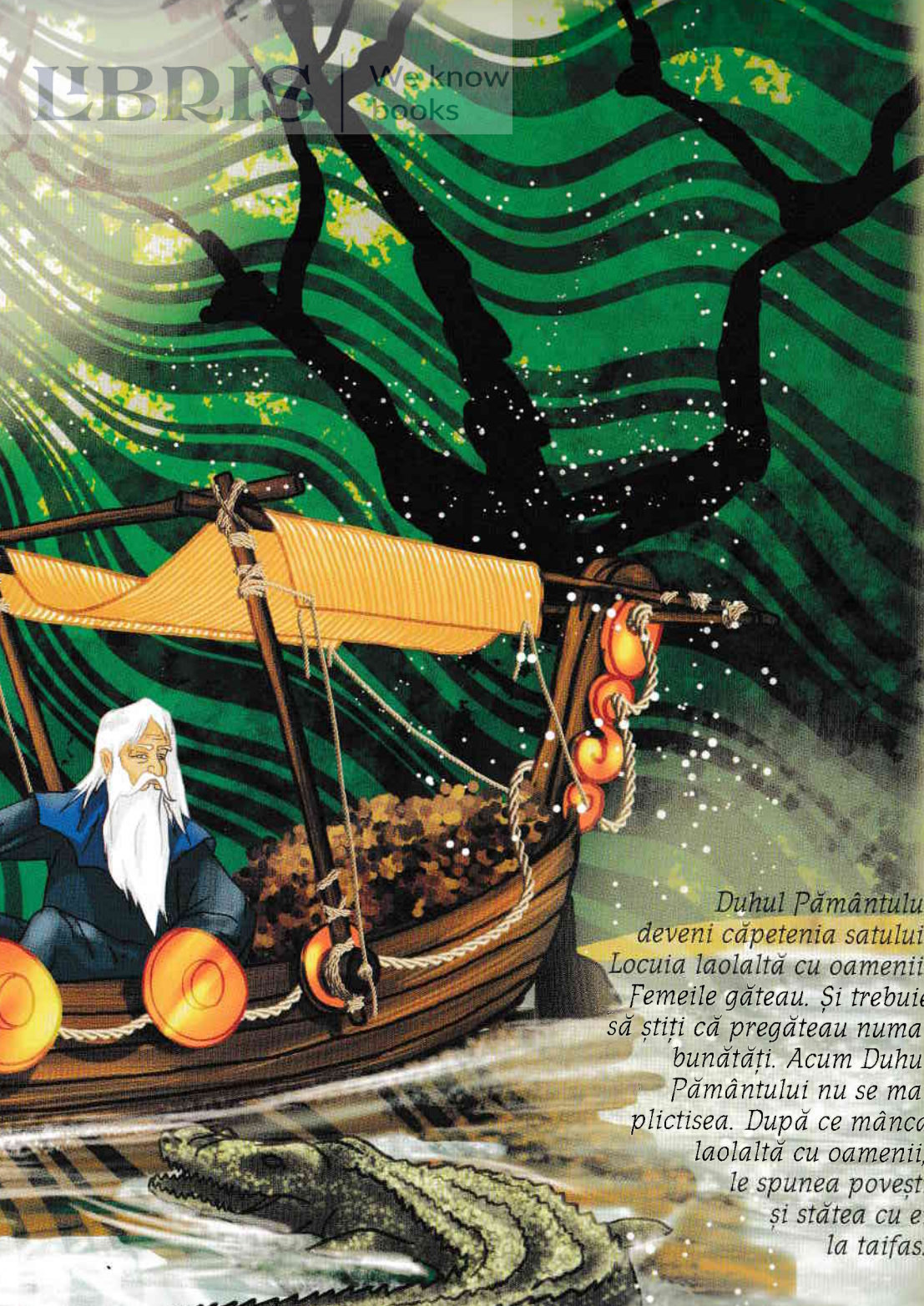
Crocodilul îi dădu ascultare și Duhul îl înhămă la barca sa, spunându-i cu hotărâre:

- Înroată!

Crocodilul începu să înoate, trăgând barca după sine. Trebuie să știți, dragii mei, că Duhul Pământului nu vâslea niciodată.

Crocodilul trăgea barca supus, iar Duhul Pământului îi porunci:

*Duhul Pământului
deveni căpetenia satului.
Locuia laolaltă cu oamenii.
Femeile găteau. Și trebuie
să știți că pregăteau numai
bunătăți. Acum Duhul
Pământului nu se mai
plictisea. După ce mânca
laolaltă cu oamenii,
le spunea povești
și stătea cu ei
la taifas.*

- Îndepărtează-te de mal!

Crocodilul se îndepărta mult și înota până ce simți că-i sângerează labele. Și așa pluti și tot pluti Duhul Pământului pe apa cea mare, până ce ajunse în locul în care soarele apune. Apoi îi spuse crocodilului:

- Oprește-te!

Iar crocodilul se opri, fericit că se putea odihni.

Duhul Pământului luă cea mai mare nucă din câte avea în barca sa, suflă pe ea și spuse:

- Tu vei fi primul om!

Aruncă nuca în apă și aceasta pluti încet-încet până ajunse la mal.

Duhul Pământului mai luă o nucă, suflă încet pe ea și zise:

- Tu vei fi femeie!

Nici această a doua nucă nu se scufundă, ci pluti până ce ajunse la mal.

Așa făcu Duhul Pământului cu toate nucile din preaminunata sa barcă. Apoi îi ceru crocodilului:

- Trage barca la mal!

Ascultător, crocodilul făcu întocmai.

Abia ce coborî Duhul Pământului pe malul nisipos, că oamenii îi strigară:

- Suntem aici! Aici suntem!

Duhul Pământului îi duse pe oameni în satul său, le arătă colibe, căci - uitasem să vă spun - Duhul construi pentru oameni o mulțime de colibe. Îi privi pe oameni și le spuse:

- Aici veți locui!

Grăiul animalelor

We know
books

Și avea țăranul nostru un măgar și un bou. În vreme ce măgarul îl purta pe țăran în spinare numai când și când, boul trebuia să tragă la jug zi de zi.

Tocmai de aceea, seara boul era atât de ostenit, încât nici nu mai mânca. Îndată ce ajungea în grajd, se culca și dormea buștean.

Într-o seară, boul îi spuse măgarului:

- Ție îți merge tare bine! Cred că nici nu știi ce înseamnă munca!

- Sigur că-mi merge bine, dar nu fi supărat! răspunse măgarul. Ascultă ce-ți spun, fă cum te sfătuiesc și nu-ți va fi deloc rău. Uite, mâine-n zori să stai întins în paie și să nu te ridici, nici măcar dacă vei mânca bătaie!

Țăranul auzise ce îi spusese măgarul bouului, iar a doua zi, în zori, când veni argatul să ia boul din grajd, țăranul îi spuse acestuia:

- Astăzi va trage la jug măgarul! Cred că boul e foarte ostenit!

Argatul luă măgarul din grajd și plecă la câmp, împreună cu țăranul. Și munci măgarul de dimineața până seara. Pe înserat, când intră în grajd, măgarul era frânt de oboseală, iar boul îi spuse:

A fost odată ca niciodată un țăran care pricepea graiul animalelor. El putea înțelege tot ce își spuneau animalele, dar nu putea încredința taina asta nimănui. Știa el prea bine că, dacă ar fi spus cuiva secretul său, ar fi murit pe loc.

